

แนวปฏิบัติที่ดีในการทำวิจัย
เพื่อขอสนับสนุนทุนจากแหล่งภายนอกมหาวิทยาลัย

จัดทำโดย
คณะทำงานการจัดการความรู้
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ปีการศึกษา 2557

คำนำ

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นเครื่องมือสำคัญในการรวบรวม และ คัดสรรความรู้ทั้งความรู้ที่ฝังลึกในตัวตน (Tacit Knowledge) และความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) มาพัฒนาอย่างเป็นระบบ ด้วยการให้บุคลากรที่มีประสบการณ์จริงได้มีโอกาสการ แบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งยังทำให้บุคลากรที่ต้องการความรู้สามารถเข้าถึง แหล่งความรู้ได้ ทำให้เกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เสริมสร้างศักยภาพขององค์กรให้มีความสามารถ ในการแข่งขันระดับสูง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการพัฒนาการเรียนการสอน และการทำวิจัย ในส่วนของการพัฒนาการ ทำวิจัยมุ่งให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้และทักษะในการทำวิจัย ผลจากการพัฒนาทักษะ ดังกล่าวย่อมทำให้อาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่จำเป็นในการพัฒนาสู่ ความเป็นมืออาชีพในการทำวิจัย สิ่งเหล่านี้ล้วนมีส่วนช่วยให้นักศึกษาได้รับผลประโยชน์ตามไปด้วย ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว วิธีการหนึ่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตใช้ คือ การพัฒนาด้วยกระบวนการจัดการความรู้ โดยเป็นการนำจุดแข็ง (Strengths) ของอาจารย์ที่มี ประสบการณ์ตรงด้านการทำวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัยราช ภัฏสวนดุสิตมาทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดบทเรียน และพัฒนาเป็นคู่มือไว้ใช้เป็นแนวทางในการ ปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ให้แก่ผู้สนใจได้ศึกษาและนำไปประยุกต์ใช้

โครงการหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความรู้ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ โดยตรงด้านการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ร่วมกับคณะกรรมการจัดการ ความรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจึงจัดโครงการจัดการความรู้ จากความรู้ ทักษะ และ ประสบการณ์ของผู้มีประสบการณ์ตรง โดยการถอดความรู้จากอาจารย์ที่เป็นตัวแทนของแต่ละคณะ เพื่อพัฒนาเป็นแนวปฏิบัติที่ดีในการทำวิจัยเพื่อขอสนับสนุนทุนจากแหล่งภายนอกมหาวิทยาลัย หวัง เป็นอย่างสูงว่ารายงานฉบับนี้จะมีคุณประโยชน์ต่ออาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต หากมี ข้อผิดพลาดประการใดต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

คณะกรรมการจัดการความรู้
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2558

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
แนวปฏิบัติที่ดีในการทำวิจัยเพื่อขอสนับสนุนทุนจากแหล่งภายนอกมหาวิทยาลัย	1
ก่อนเขียนหัวข้อวิจัย	1
1.การเตรียมตัว	1
2.การค้นหาโจทย์วิจัย	1
3.การเลือกทีมงาน	2
4.การเขียนโครงร่างการวิจัย	2
5.ทำความเข้าใจกับตนเอง	3
การดำเนินโครงการวิจัย	3
1.การบริหารทีมวิจัย	3
2.การบริหารเวลา	4
3.การบริหารงบประมาณ	4
4.การเขียนรายงานวิจัย	4
5.ผลลัพธ์ของโครงการวิจัยและการเผยแพร่	5
ข้อเสนอแนะ	5
ข้อควรระมัดระวัง	6
บทบาทของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการวิจัย	6
ขั้นตอนการพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	7
ภาคผนวก	8
รายละเอียดคำสัมภาษณ์	9
รายชื่อคณะกรรมการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2557	26

แนวปฏิบัติที่ดีในการทำวิจัยเพื่อขอสนับสนุนทุนจากแหล่งภายนอกมหาวิทยาลัย

○ ก่อนเขียนหัวข้อวิจัย

1. การเตรียมตัว

- ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ศึกษาทุนวิจัยประเภทเร่งด่วน
- ศึกษาทิศทางของกรรมการกลุ่มเรื่องที่น่าสนใจจะทำวิจัย เช่น กรรมการบางท่านถนัดในงานวิจัยที่มีทั้งด้านเศรษฐศาสตร์และการตลาดร่วมกัน
- เตรียมข้อมูลความพร้อมด้านการดำเนินงานต่างๆ โดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ หรือวิจัยในพื้นที่ ควรแสดงให้เห็นว่ามีความพร้อมในการประสานงานในพื้นที่นั้นๆ
- ศึกษาเงื่อนไขของแหล่งทุน เช่น เป้าหมาย หัวเรื่อง ความต้องการ คุณสมบัตินักวิจัย ฯลฯ
- เลือกแหล่งทุนที่สนับสนุนทุนวิจัยให้เหมาะสมกับเนื้อหาของงานวิจัย

2. การค้นหาโจทย์วิจัย

- ติโจทย์แหล่งทุน เช่น สกอ. ต้องการความหลากหลาย และเน้นชุมชน ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวควรสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือนโยบายของมหาวิทยาลัย
- เลือกหัวข้อหรือโจทย์วิจัยให้ตรงตามความต้องการของผู้ให้ทุนและตามความถนัดของตนเอง
- คิดโจทย์วิจัยที่สามารถมองเห็นถึงปัญหา ทางแก้ และก่อให้เกิดประโยชน์
- โจทย์วิจัยควรหาจากภายนอก หรือโจทย์วิจัยเพื่อชุมชน
- ทำงานวิจัยโดยเลือกโจทย์วิจัยที่สามารถทำได้หรือควบคุมได้ สอดคล้องกับทรัพยากรในทีมวิจัย ทั้งเครื่องมือ อุปกรณ์และสถาบัน
- เลือกเรื่องที่ไม่มีคนทำมาก่อน ทบทวนวรรณกรรมให้เข้มข้น ไม่ควรขาดงานวิจัยที่สำคัญ แบ่งเนื้อหาการทบทวนออกเป็นส่วนๆ วิเคราะห์ สังเคราะห์ จุดอ่อนงานวิจัยก่อนหน้าเพื่อหาช่องว่างในการทำวิจัย
- ชื่อเรื่องตรงประเด็น มีความน่าสนใจ หลักการและเหตุผลน่าสนใจ
- เป็นชุดโครงการวิจัยที่มีแผนใหญ่ประกอบด้วยโครงการวิจัยย่อย
- วิธีการดำเนินการวิจัยมีความเป็นไปได้
- มีแนวโน้มที่ผลลัพธ์จะถูกนำไปใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะจากหน่วยงานภาครัฐ
- งานวิจัยที่ส่งผลให้มีการพบกันระหว่างผู้ประกอบการภายในประเทศ และผู้ประกอบการต่างชาติ มีโอกาสได้ทุนวิจัยสูง
- นักวิจัยใหม่ควรเริ่มจากแหล่งทุนพัฒนาศักยภาพอาจารย์หลังจบปริญญาเอก (Post Doc) เริ่มต้นพัฒนาจากงานวิจัยตอนเรียนปริญญาเอก หรืองานวิจัยเดิมก่อน นำมาพัฒนาต่อยอดเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามีความพร้อมในการดำเนินการในเรื่องที่จะทำวิจัย

- ศึกษาแนวคิดจากงานวิจัยอื่นๆ และจากการประชุมวิชาการของแหล่งทุนภายนอก เช่น การประชุมวิชาการของสวท.
- ให้เลือกทำหัวข้อวิจัยในสิ่งที่ตนเองถนัดหรือมีความรู้ และรู้แหล่งความรู้สำหรับงานวิจัย

3.การเลือกทีมงาน

- เลือกทีมงานที่มีความรับผิดชอบ ประเมินจากผลการทำงานที่ได้รับมอบหมาย “ไม่จำเป็นต้องเก่ง แต่ต้องตั้งใจ มีวินัย”
- เลือกทีมงานที่สามารถไว้วางใจในความสามารถและความรับผิดชอบได้
- เลือกพัฒนานักวิจัยรุ่นน้องจากคนรู้จักใกล้ชิดๆตัวจากกลุ่มเล็กๆ
- สร้างเครือข่ายนักวิจัยที่มีความรู้ ประสบการณ์ที่หลากหลายเพื่อทำให้งานวิจัยมีความชัดเจนขึ้น
- หาเครือข่ายทางวิชาการ เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา และเพื่อนร่วมรุ่นทั้งระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ในการหาแหล่งข้อมูล

4.การเขียนโครงร่างการวิจัย

- ให้ความสำคัญและเวลาในการพัฒนากรอบแนวคิด เพราะเป็นหัวใจของงานวิจัย
- คิดอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นเป็นตอนในการออกแบบงานวิจัย
- การเขียนที่มาและความสำคัญของปัญหา ให้เขียนจากปัญหาที่เกิดขึ้นจริง โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดในพื้นที่จริงมาสนับสนุน
- วาง outline งานวิจัย วิธีการ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อนำไปสู่การของบประมาณให้สอดคล้องกับการทำงานจริง โดยเฉพาะงานวิจัยที่มี Lab วิทยาศาสตร์
- ทำการทดลองเบื้องต้น (ด้วยทุนส่วนตัว) เพื่อให้รู้ถึงความเป็นไปได้ในการทดลองและความเป็นไปได้ในงานวิจัย
- พัฒนาหัวข้องานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยใช้ทุนของตนเองก่อนล่วงหน้า เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามกำหนด ถึงแม้จะไม่ได้รับทุนปีนี้ ก็สามารถส่งปีต่อไปได้ และทำให้สามารถส่งข้อเสนอได้ตามกำหนด

5. ทำความรู้จักตนเอง

- ควรรู้จักความถนัดของตนเอง ว่ามีความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยด้านใด
- ทำความเข้าใจนิสัยของตนเองว่าชอบทำงานกลุ่มหรืองานเดี่ยว จะได้ไม่เกิดปัญหาในอนาคต หากต้องทำงานกลุ่ม
- งานวิจัยเชิงปริมาณ อาจ ไม่ให้คำตอบที่ท้าทาย (ไม่ต้องเขียนก็ได้นะคะ)
- หาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนเองขาด เช่น การวิจัยเชิงคุณภาพ ไปศึกษาต่อหรืออบรมเพิ่มเติม
- เข้าอบรมในหัวข้อที่สนใจ และทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้นๆ ซึ่งจะทำให้รับคำชี้แนะรวมถึงความช่วยเหลือในอนาคต
- นำผลงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญระดับประเทศตรวจ ให้คำแนะนำ อันจะทำให้ผลงานได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น อย่างกล่าววิพากษ์งาน และเปิดรับฟังในความคิดเห็น

○ การดำเนินโครงการวิจัย

1. การบริหารทีมวิจัย

- สร้างชื่อเสียงนักวิจัยด้วยการตั้งหัวหน้าโครงการเป็นผู้วิจัยที่เคยได้รับทุน และเป็นผู้สอนเป็นแบบอย่างนักวิจัยรุ่นใหม่ในฐานะผู้ร่วมวิจัย
- หัวหน้าโครงการวิจัยควรเป็นผู้ที่รู้จักแก้ปัญหาได้ และมีบารมีนำไปสู่ความเชื่อ ศรัทธา
- มีการแบ่งสัดส่วนวิจัยที่ชัดเจน ว่าใครทำอะไรเมื่อใด และการแบ่งเปอร์เซ็นต์ของแต่ละคนในทีมวิจัย
- แบ่งงานตามความถนัดของแต่ละคน เช่น บางคนถนัดเขียน บางคนถนัดลงภาคสนาม
- ไม้ทิ้งงานวิจัย รักษาเวลา ทำงานให้เสร็จตาม TOR
- เป็นพี่เลี้ยงคอยแนะนำ ควบคุม ชี้แนะ สร้างความสามัคคีของกลุ่ม เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นักวิจัยรุ่นน้อง
- ให้โอกาส ยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมวิจัย
- รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่สร้างปัญหาให้แก่ทีมงาน
- การสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างทีมวิจัยกับบุคลากรของแหล่งทุน
- การทำงานเป็นการทำงานแบบทีมงานเดินไปพร้อมๆกัน (Team Teaching)
- มีเครือข่ายที่สามารถเข้าไปขอใช้ห้องปฏิบัติการได้
- เลือกทีมงานที่คุยภาษาเดียวกัน เลือก น.ศ. ที่มีความรับผิดชอบ สร้างคน สร้างผลงานร่วมกัน
- ผลักดันให้นักศึกษาร่วมคิดค้นนวัตกรรมสู่ภายนอก

2.การบริหารเวลา

- บริหารเวลาในการทำวิจัย เนื่องจากการทำวิจัยมีเวลาจำกัด 1-2 ปีเท่านั้น หากนานเกินไปอาจไม่ได้รับการสนับสนุน
- ฝึกการบริหารเวลาโดยให้ทำ “ตารางงาน”
- การบริหารเวลา โดยใช้เครื่องมือต่างๆ มาช่วย เช่น PERT Chart การวางแผนโครงการ เป็นต้น
- มีการวางแผนก่อนทำวิจัย ทั้งการวางแผนด้านเวลาของทีมนักวิจัย และแผนด้านการปฏิบัติงานวิจัย
- มีการทดลองเบื้องต้นล่วงหน้ามาก่อนทำให้สามารถวางแผนการทำวิจัยได้
- แบ่งเวลาในการทำงานบริหารหลักสูตร การสอน และการวิจัยให้เหมาะสม
- มีการประชุมร่วมกันระหว่างทีมงานอย่างสม่ำเสมอ

3.การบริหารงบประมาณ

- บริหารงบประมาณตามเกณฑ์อย่างพอเพียง ใช้เท่าที่จำเป็น เพื่อให้สามารถบริหารจัดการค่าตอบแทนเป็นขวัญกำลังใจแก่นักวิจัย
- ใช้งบประมาณให้เหมาะสม
- บริหารวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ให้สอดคล้องกับงบประมาณ
- มีการแจกแจงงบประมาณ และตกลงถึงการใช้เงินในการทำวิจัย ส่วนที่เหลือเป็นค่าตอบแทนนักวิจัยซึ่งทุกคนได้เท่ากัน
- ไม่ร่อการเบิกเงินจากแหล่งทุน แต่สำรองจ่ายเงินส่วนตัวไปก่อนเพื่อให้สามารถทำงานวิจัยเสร็จได้ในระยะเวลา
- ใช้งบประมาณให้เหมาะสม เช่น ซื้อหนังสือที่จำเป็น หรือการใช้ฐานข้อมูล TCI เพื่อเข้าถึงแหล่งข้อมูล
- งบประมาณของผู้ช่วยนักวิจัย ควรจะต้องมีเพื่อการบริหารจัดการ โดยส่วนมากระดับปริญญาตรีจะอยู่ที่ 10 เดือน ปวส. 6 เดือน (โครงการวิจัย 12 เดือน)

4.การเขียนรายงานวิจัย

- ความคิดและการนำเสนอต้องเป็นเหตุเป็นผล และเป็นระบบ
- การอภิปรายผลต้องมีความสอดคล้องกับวรรณกรรมที่ทบทวน หากไม่เป็นไปตามทฤษฎีต้องหาเหตุผลให้ได้ว่าเพราะอะไร โดยใช้เทคนิค Backward การคิดแบบย้อนกลับเพื่อดูว่าในแต่ละขั้นตอน มีข้อผิดพลาด หรือข้อมูลผิดปกติกหรือไม่ และไม่ไปเปลี่ยนผลของการวิจัยเพื่อให้เป็นไปตามทฤษฎี
- การเขียนข้อเสนอแนะ ให้มองในกรอบของผู้ที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ ได้แก่ บุคคล หน่วยงาน สังคม และประเทศ ในทางวิชาการให้มองว่าใครที่สามารถนำการวิจัยไปพัฒนาต่อยอดได้ และต่อยอดได้อย่างไร

5.ผลลัพธ์ของโครงการวิจัยและการเผยแพร่

- จับต้องได้ เช่น เป็นแผนกลยุทธ์ เป็นคู่มือ
- ผลงานควรก่อประโยชน์ให้ทั้งตนเอง วงวิชาการและสังคม
- สอบถามความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
- ผลงานสามารถจดสิทธิบัตรได้
- เน้นการผลิต “ชิ้นงาน” นวัตกรรมสร้างชื่อเสียง
- ผลงานสร้าง Brand ให้อาจารย์ และมหาวิทยาลัย
- นำเสนอผลงานวิจัยสู่ภายนอกผ่านการตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ
- ด้านการเผยแพร่ ในวารสารที่กำหนดหรือมี Impact สูงต้องเขียนให้ “ฟังตรง ตรงประเด็น” ทำความเข้าใจกับ Template ของวารสารเผยแพร่ก่อนแล้วเขียนบทความวิจัยตามหัวข้อ ด้วยภาษาที่ง่ายแต่ชัดเจน ตรงประเด็น ความเป็นวิชาการ นักวิจัยควรมีทักษะในการย่อความ หรือขยายความได้
- ควรศึกษาประเภทของวารสารที่จะต้องเผยแพร่ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ว่ามีเงื่อนไขอย่างไรบ้างเพื่อเตรียมตัวในการนำเสนอ

○ ข้อเสนอแนะ

- อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัยควรตระหนักในภาระหน้าที่ของอาจารย์ 4 ด้าน ได้แก่ การสอน การทำวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาจารย์ต้องตระหนักถึงภาระหน้าที่ของตนเองและปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์
- อาชีพอาจารย์เป็นอาชีพที่มีค่าตอบแทนต่ำ คนที่จะมาทำอาชีพนี้จึงควรเข้าใจตั้งแต่แรก และไม่นำมาเป็นข้ออ้างในการไม่ทำวิจัยหรือพัฒนาตนเอง
- สิ่งที่ยากที่สุดของการเขียนงานวิจัย คือ “กรอบแนวคิด”
- ผู้วิจัยควรมีความตระหนักถึงจรรยาบรรณของนักวิจัย
- ควรมีความเข้าใจทั้งแนวคิด (Concept) เนื้อหา (Content) และวิธีดำเนินการวิจัยในเรื่องที่จะทำ
- มีความตั้งใจที่จะทำ ตั้งใจที่จะเรียนรู้ และมีวินัย เกิดการพัฒนาศักยภาพของตน
- นักวิจัยควรให้เกียรติผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์มากกว่า
- นักวิจัยรุ่นใหม่สามารถพัฒนางานวิจัยร่วมกับนักศึกษา มีนักศึกษาเป็นลูกทีม
- ในฐานะ “ที่ปรึกษา” ควรเป็นผู้ให้โอกาส และข้อเสนอแนะ ให้ทดลองลงมือทำเพื่อเป็นแนวทาง ตามมาตรฐานของงานวิจัย ที่นักวิจัยต้องยอมรับและสร้างชิ้นงานให้ได้มาตรฐาน
- อาจารย์ทุกคนควรมีเป้าหมายชีวิตในการทำงาน ว่าต้องการเป็นนักวิชาการ หรือผู้บริหาร เพราะพฤติกรรมการทำงานแตกต่างกัน หากต้องการเป็นนักวิชาการก็ต้องศึกษาต่อ ทำวิจัย ทำตำแหน่งทางวิชาการ

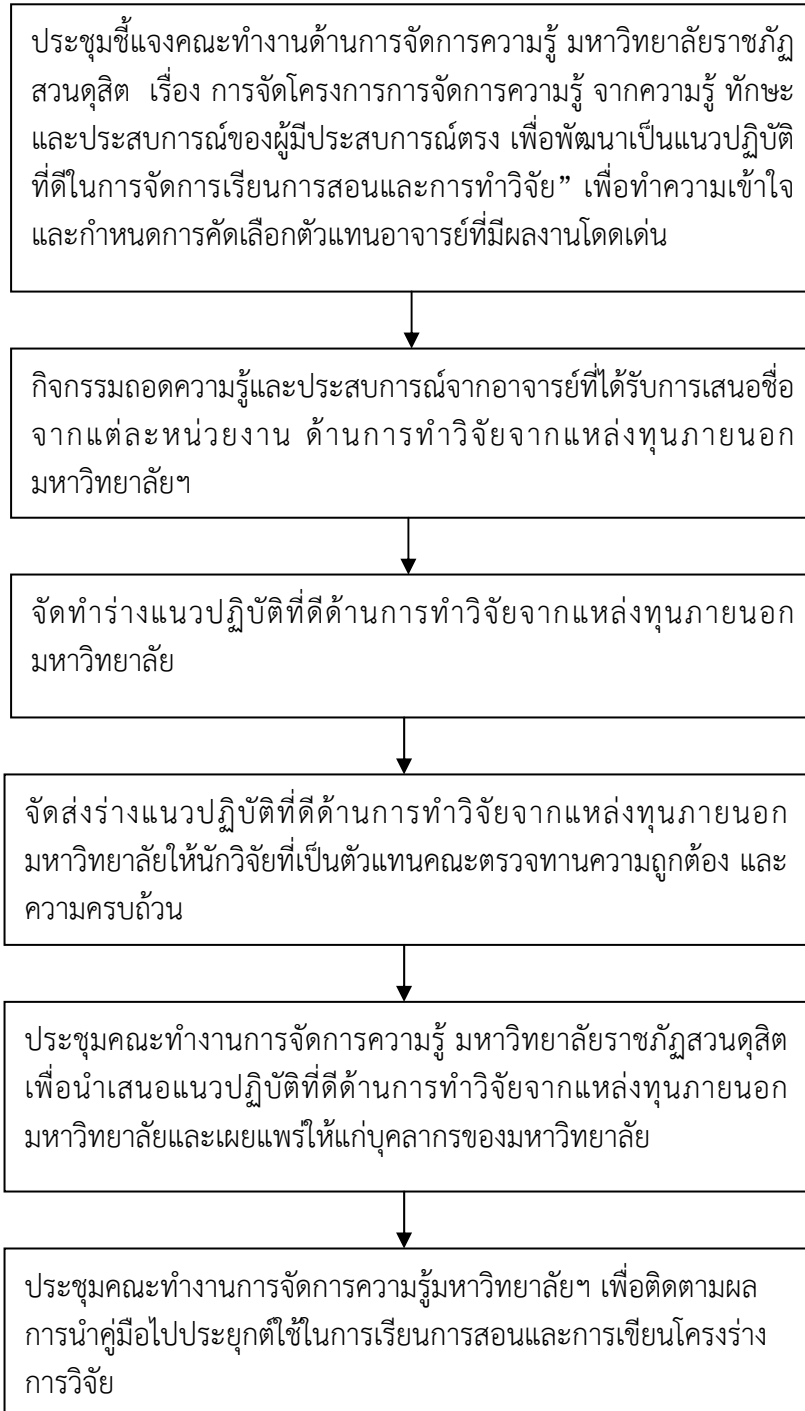
○ ข้อควรระมัดระวัง

- ปัญหาด้านสุขภาพจากการลงพื้นที่วิจัย
- บางครั้งอาจเจอทีมงานที่เก่ง แต่มีอัตราสูง ไม่รับฟังความเห็นใคร หรืออาจเจอทีมงานที่มักบอกว่าไม่มีเวลา เพราะงานเยอะ หรืออาจเจอทีมงานที่ดีแต่พูด ไม่ลงมือทำ
- อาจารย์บางท่าน มองว่างานวิจัยยากเกินความสามารถ
- ความขัดแย้งในทีม
- เพื่อร่วมงานขาดแรงจูงใจ ทำให้การสร้างทีมใหม่เป็นไปได้ยาก
- การเรียบเรียงเอกสารและการประสานงานกับผู้ให้ทุน ความคลาดเคลื่อนของการสื่อสาร
- มีภาระงานอื่นเข้ามาหลังจากได้รับทุนวิจัยแล้ว
- การปรับเปลี่ยนรูปแบบของผู้ให้ทุน หรือปรับเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญระหว่างการทำวิจัยของผู้ให้ทุน
- กรรมการที่ตรวจผลลัพธ์เป็นกรรมการคนละชุดกับผู้พิจารณาให้ทุน หรือกรรมการรายงานความก้าวหน้า ทำให้อาจจะมีใจในงานวิจัยไม่ต่อเนื่องกัน
- ศักยภาพของ Infrastructure ความพร้อมของห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ
- ไม่มีคนดูแลวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

○ บทบาทของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการวิจัย

- ส่งเสริมให้เกิดความตระหนักว่า “งานวิจัย คือ หน้าที่ของอาจารย์”
- จัดการให้ “ลงมือ” ทำจริงๆ มากกว่าการฝึกอบรมความรู้
- สำนักวิจัยควรจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยทั้งเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขาวิชาให้เพียงพอต่อการทำวิจัย และเปิดโอกาสให้นักวิจัยได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพัฒนางานวิจัยให้ดียิ่งขึ้น
- ควรส่งเสริมการเข้าถึงบทความวิชาการจากบุคคลภายนอก เพื่อให้มีการนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ และอ้างอิง เพิ่มศักยภาพให้แก่อาจารย์ และเพิ่มคุณค่าให้งานวิจัย
- มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้ทุกโครงการวิจัยที่ขอแหล่งทุนจากภายนอก ต้องมีนักวิจัยใหม่ร่วมวิจัย เพื่อพัฒนาสร้างนักวิจัย
- มหาวิทยาลัยควรจัดเตรียมหนังสือด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้มากยิ่งขึ้น
- มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมวัสดุ อุปกรณ์ และการใช้ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์
- การเอื้ออำนวยต่อการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่ต้องประมวลผลต่อเนื่องมากกว่า 24 ชม.

ขั้นตอนการพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีในการทำวิจัย
เพื่อขอสนับสนุนจากแหล่งภายนอกมหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

อาจารย์นักวิจัย	อาจารย์ วณิชยา ศีลบุตร คณะวิทยาการจัดการ “ศึกษาให้รอบด้าน ผลงานนำไปใช้ได้จริง”
วัน เวลา สถานที่	วันที่ 6 มกราคม 2558 เวลา 10.00-11.30 น. ณ ห้อง KM

● เทคนิคการเขียนหัวข้อวิจัย

- ก่อนเขียนหัวข้อวิจัย

1. ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ศึกษาทุนวิจัยประเภทเร่งด่วน
2. ศึกษาทิศทางของกรมการกลุ่มเรื่องที่น่าสนใจจะทำวิจัย เช่น กรมการบางท่านถนัดในงานวิจัยที่มีทั้งด้านเศรษฐศาสตร์และการตลาดร่วมกัน
3. เตรียมข้อมูลความพร้อมด้านการดำเนินงานต่างๆ โดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ หรือวิจัยในพื้นที่ ควรแสดงให้เห็นว่ามีความพร้อมในการประสานงานในพื้นที่นั้นๆ

- ลักษณะของโครงการวิจัย

1. ชื่อเรื่องตรงประเด็น มีความน่าสนใจ หลักการและเหตุผลน่าสนใจ
2. เป็นชุดโครงการวิจัยที่มีแผนใหญ่ประกอบด้วยโครงการวิจัยย่อย
3. วิธีการดำเนินการวิจัยมีความเป็นไปได้

- ผลลัพธ์ของโครงการวิจัย

1. จับต้องได้ เช่น ออกมาเป็นแผนกลยุทธ์ ออกมาเป็นคู่มือ
2. ควรมีการศึกษาทั้งอุปสงค์และอุปทาน
3. มีแนวโน้มที่ผลลัพธ์จะถูกนำไปใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะจากหน่วยงานภาครัฐ

- ข้อเสนอแนะ

1. งานวิจัยที่ส่งผลให้มีการพบกันระหว่างผู้ประกอบการภายในประเทศ และผู้ประกอบการต่างชาติ มีโอกาสได้ทุนวิจัยสูง
2. งบประมาณของผู้ช่วยนักวิจัย ควรจะต้องมีเพื่อการบริหารจัดการ โดยส่วนมากระดับปริญญาตรีจะอยู่ที่ 10 เดือน ปวส. 6 เดือน (โครงการวิจัย 12 เดือน)

○ ด้านกระบวนการทำงาน

- การบริหารคณะทำงานวิจัย

1. คัดเลือกทีมงานจากคนที่คุ้นเคย และทำงานร่วมกันได้
2. มีทีมงานที่มีความถนัดหลากหลาย เต็มเต็มซึ่งกันและกัน
3. มีเครือข่ายภายนอกที่เข้มแข็ง สามารถช่วยในการดำเนินการวิจัยได้
4. ออกแบบวางแผนอย่างเป็นระบบ
5. มีการบริหารงบประมาณที่ยืดหยุ่น แต่สามารถตกลงกันได้ในที่วิจัย
6. หัวหน้าโครงการย่อยบริหารจัดการงบวิจัยของโครงการตนเอง

- ข้อควรระมัดระวัง

1. ปัญหาด้านสุขภาพจากการลงพื้นที่วิจัย
2. การเรียงเรียงเอกสารและการประสานงานกับผู้ให้ทุน ความคลาดเคลื่อนของการสื่อสาร
3. มีภาระงานอื่นซ้ำซ้อนเข้ามาหลังจากได้รับทุนวิจัยแล้ว
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบของผู้ให้ทุน หรือปรับเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญระหว่างการทำวิจัยของผู้ให้ทุน
5. กรรมการที่ตรวจผลลัพธ์เป็นกรรมการคนละชุดกับผู้พิจารณาให้ทุน หรือกรรมการรายงานความก้าวหน้า ทำให้อาจจะมีความเข้าใจในงานวิจัยไม่ต่อเนื่องกัน

อาจารย์นักวิจัย	ผศ.ดร. อารมณ ฤตภาพ คณะครุศาสตร์ “ ลงมือทำ ให้มันจำอยู่ในสมอง ”
วัน เวลา สถานที่	วันที่ 8 มกราคม 2558 เวลา 13.30 - 15.30 น. ณ ห้อง KM

● เทคนิคการเขียนหัวข้อวิจัย

- ก่อนเขียนหัวข้อวิจัย

1. ศึกษาเป้าหมาย ความต้องการ คุณสมบัติ นักวิจัยและเงื่อนไข ของแหล่งทุน
2. ตีโจทย์ความต้องการของแหล่งทุนให้ถูก และกำหนดกรอบการวิจัยให้ได้
3. เลือกทีมงานที่มีความรับผิดชอบ ประเมินจากผลการทำงานที่ได้รับมอบหมาย
“ไม่จำเป็นต้องเก่ง แต่ต้องตั้งใจ มีวินัย”
4. ให้ความสำคัญและเวลาในการพัฒนากรอบแนวคิดเพราะเป็นหัวใจของงานวิจัย

- การดำเนินโครงการวิจัย

1. สร้างทีมวิจัย สร้างชื่อเสียงนักวิจัยด้วยการตั้งหัวหน้าโครงการเป็นผู้วิจัยที่เคยได้รับทุน และเป็นผู้สอนเป็นแบบอย่างนักวิจัยรุ่นใหม่ในฐานะผู้ร่วมวิจัย
2. ไม่ทิ้งงานวิจัย รักษาเวลา ทำงานให้เสร็จตาม TOR
3. บริหารงบประมาณตามเกณฑ์อย่างพอเพียง ใช้เท่าที่จำเป็น เพื่อให้สามารถบริหารจัดการค่าตอบแทนเป็นขวัญกำลังใจแก่ทีมวิจัย
4. มีการแบ่งสัดส่วนวิจัยที่ชัดเจน ว่าใครทำอะไรเมื่อใด และการแบ่งเปอร์เซ็นต์ของแต่ละคนในทีมวิจัย
5. การสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างทีมวิจัยกับบุคลากรของแหล่งทุน

- ผลลัพธ์ของโครงการวิจัย

1. การอภิปรายผลต้องมีความสอดคล้องกับวรรณกรรมที่ทบทวน หากไม่เป็นไปตามทฤษฎีต้องหาเหตุผลให้ได้ว่าเพราะอะไร โดยใช้เทคนิค Backward การคิดแบบย้อนกลับเพื่อดูว่าในแต่ละขั้นตอน มีข้อผิดพลาด หรือข้อมูลผิดปกติหรือไม่ และไม่ไปเปลี่ยนผลของการวิจัยเพื่อให้เป็นไปตามทฤษฎี
2. การเขียนข้อเสนอแนะ ให้มองในกรอบของผู้ที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ ได้แก่ บุคคล หน่วยงาน สังเกต และประเทศ ในทางวิชาการให้มองว่าใครที่สามารถนำการวิจัยไปพัฒนาต่อยอดได้ และต่อยอดได้อย่างไร
3. ด้านการเผยแพร่ ในวารสารที่กำหนดหรือมี Impact สูงต้องเขียนให้ “ฟังตรง ตรงประเด็น” ทำความเข้าใจกับ Template ของวารสารเผยแพร่ก่อนแล้วเขียนบทความวิจัยตามหัวข้อ ด้วยภาษาที่ง่ายแต่ชัดเจน ตรงประเด็น มีความเป็นวิชาการ นักวิจัยควรมีทักษะในการย่อความ หรือขยายความได้
4. ความคิดและการนำเสนอต้องเป็นเหตุเป็นผล และเป็นระบบ

- ข้อเสนอแนะ

1. สิ่งที่ยากที่สุดของการเขียนงานวิจัย คือ “กรอบแนวคิด”
2. ผู้วิจัยควรมีความตระหนักถึงจรรยาบรรณของนักวิจัย
3. หัวหน้าโครงการวิจัยควรเป็นผู้ที่รู้จักแก้ปัญหาได้ และมีบารมีนำไปสู่ความเชื่อศรัทธา
4. ให้เลือกทำหัวข้อวิจัยในสิ่งที่ตนเองถนัดหรือมีความรู้ และรู้แหล่งความรู้สำหรับงานวิจัย
5. ควรมีความเข้าใจทั้งแนวคิด (Concept) เนื้อหา(Content) และวิธีดำเนินการวิจัยในเรื่องที่จะทำ
6. มีความตั้งใจที่จะทำ ตั้งใจที่จะเรียนรู้และมีวินัย เกิดการพัฒนาศักยภาพของตน
7. ให้โอกาส ยอมรับฟังความคิดเห็นของทีมวิจัย

○ ด้านกระบวนการทำงาน

○ การบริหารคณะทำงานวิจัย

1. หัวหน้าโครงการควรเป็นตัวแทนที่ดี
2. ทีมงานเชื่อมั่น และศรัทธาในหัวหน้าโครงการวิจัย
3. การทำงานเป็นการทำงานแบบทีมงานเดินไปพร้อมๆกัน (Team Teaching)
4. มีการวางแผนก่อนทำวิจัย ทั้งการวางแผนด้านเวลาของทีมวิจัย และแผนด้านการปฏิบัติงานวิจัย
5. มีการประชุมร่วมกันระหว่างทีมงานอย่างสม่ำเสมอ
6. มีเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอก

○ ข้อควรระมัดระวัง

1. บางครั้งอาจเจอทีมงานที่เก่ง แต่มีอัตราสูง ไม่รับฟังความเห็นใคร หรืออาจเจอทีมงานที่มักบอกว่าไม่มีเวลา เพราะงานเยอะ หรืออาจเจอทีมงานที่ดีแต่พูด ไม่ลงมือทำ
2. นักวิจัยรุ่นใหม่มักมองว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องที่ยาก

○ บทบาทของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการวิจัย

1. ต้องส่งเสริมให้เกิดความตระหนักว่า “งานวิจัย คือ หน้าที่ของอาจารย์”
2. จัดการให้ “ลงมือ” ทำจริงๆ มากกว่าการฝึกอบรมความรู้
3. นักวิจัยต้องมีความมีวินัย
4. ฝึกการบริหารเวลาโดยให้ทำ “ตารางงาน”
5. ในฐานะ “ที่ปรึกษา” ควรเป็นผู้ให้โอกาส และข้อเสนอแนะ ให้ทดลองลงมือทำเพื่อเป็นแนวทาง ตามมาตรฐานของงานวิจัย ที่นักวิจัยต้องยอมรับและสร้างชิ้นงานให้ได้มาตรฐาน

อาจารย์นักวิจัย	อ.มานะ เอี่ยมบัว โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ “ทำงานเป็นทีม ช่วยกันคิด แบ่งงานตามความถนัด”
วันเวลาสถานที่	วันที่ 20 มกราคม 2558 เวลา 10.00 – 11.30 น. ณ ห้อง KM

o เทคนิคการเขียนหัวข้อวิจัย

- ก่อนเขียนหัวข้อวิจัย

- 1.เลือกหัวข้อหรือโจทย์วิจัยให้ตรงตามความถนัดของตนเอง และสอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัย
- 2.เลือกทีมงานที่สามารถไว้วางใจในความสามารถและความรับผิดชอบได้
- 3.พัฒนาหัวข้องานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยใช้ทุนของตนเองก่อนล่วงหน้า เพื่อให้หัวข้อวิจัยที่มีคุณภาพและไม่ล้ำสมัย ถึงแม้จะไม่ได้รับทุนปีนี้ ก็สามารถส่งปีต่อไปได้ และทำให้สามารถส่งข้อเสนอได้ตามกำหนด
- 4.สร้างเครือข่ายนักวิจัยที่มีความรู้ ประสบการณ์ที่หลากหลายเพื่อให้งานวิจัยมีคุณภาพและความชัดเจนขึ้น
- 5.เลือกแหล่งทุนที่สนับสนุนทุนวิจัยให้เหมาะสมกับเนื้อหาของงานวิจัย
- 6.เลือกพัฒนานักวิจัยรุ่นน้องจากคนรู้จักใกล้ๆตัวโดยเริ่มจากกลุ่มเล็กๆ

-การดำเนินงานวิจัย

- 1.แบ่งงานตามความถนัดของแต่ละคน เช่น บางคนถนัดเขียน บางคนถนัดลงภาคสนาม
- 2.แบ่งเวลาในการทำงานบริหารหลักสูตร การสอน การบริการวิชาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการวิจัยให้เหมาะสม
- 3.เป็นพี่เลี้ยงคอยแนะนำ ควบคุม ชี้แนะ สร้างความสามัคคีของกลุ่ม เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักวิจัยรุ่นน้อง
- 4.ใช้งบประมาณให้เหมาะสม
- 5.รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายไม่สร้างปัญหาให้แก่ทีมงาน

-ผลลัพธ์ของโครงการวิจัย

- 1.จับต้องได้ โดยการสร้างผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมใหม่ผลงานสามารถจดสิทธิบัตรได้
- 2.ตรงกับความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย หรือผู้ใช้และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับชุมชนได้อย่างแท้จริง
- 3.พัฒนาผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมสามารถสะท้อน วัฒนธรรม เอกลักษณ์ ประวัติความเป็นมาบริบทชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ใช้สอยที่สามารถใช้ในชีวิตปัจจุบันได้อย่างกลมกลืน

- ข้อเสนอแนะ

- 1.นักวิจัยรุ่นใหม่สามารถพัฒนางานวิจัยร่วมกับนักศึกษา มีนักศึกษาเป็นลูกทีม
- 2.ในการเขียนบทความเพื่อเผยแพร่ควรศึกษาเงื่อนไขของแต่ละวารสารให้เข้าใจ

o ด้านกระบวนการทำงาน

- การบริหารคณะทำงานวิจัย

- 1.มีทีมงานที่มีความหลากหลายในความสามารถ แบ่งงานกันทำตามความถนัด
- 2.หัวหน้าโครงการเป็นแบบอย่างที่ดี ควบคุมลูกทีมได้
- 3.รับฟังความคิดเห็นของลูกทีม
- 4.มีเครือข่ายนักวิจัยที่เข้มแข็ง
- 5.ใช้งบประมาณส่วนตัวในการทำวิจัยล่วงหน้าก่อนเพื่อให้งานเดินหน้า

- ข้อระมัดระวัง

- 1.อาจารย์บางท่าน มองว่างานวิจัยยากเกินความสามารถ

อาจารย์นักวิจัย	ผศ.ดร. สุรชาติ สินวรรณ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี “ตีโจทย์วิจัยให้สอดคล้องกับความต้องการของแหล่งทุน”
วัน เวลา สถานที่	วันที่ 29 มกราคม 2558 เวลา 13.30 - 15.30 น. ณ ห้อง KM

○ เทคนิคการเขียนหัวข้อวิจัย

- ก่อนเขียนหัวข้อวิจัย

1. โจทย์วิจัยหาจากภายนอกหรือโจทย์วิจัยเพื่อชุมชน
2. คิดโจทย์วิจัยที่สามารถมองเห็นถึงปัญหา ทางแก้ และก่อให้เกิดประโยชน์
3. เลือกใช้เทคโนโลยีในการวิจัยที่เป็นเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่ทันสมัย แต่สอดคล้องกับทรัพยากร ศักยภาพขององค์กรที่มีอยู่
4. ตีโจทย์แหล่งทุน เช่น สกอ.ต้องการความหลากหลาย และเน้นชุมชน แล้วตีโจทย์ให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
5. วาง outline งานวิจัย วิธีการ/วัสดุอุปกรณ์ เพื่อนำไปสู่การของบประมาณให้สอดคล้องกับการทำงานจริง โดยเฉพาะงานวิจัยที่มี Lab วิทยาศาสตร์

- การดำเนินโครงการวิจัย

1. การบริหารเวลา โดยใช้เครื่องมือต่างๆ มาช่วย เช่น PERT Chart การวางแผนโครงการ เป็นต้น
2. เลือกทีมงานที่คุยภาษาเดียวกัน เลือกน.ศ. ที่มีความรับผิดชอบ สร้างคน สร้างผลงานร่วมกัน
3. ผลักดันให้นักศึกษาร่วมคิดค้นนวัตกรรมสู่ภายนอก
4. บริหารวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ให้สอดคล้องกับงบประมาณ

- ผลลัพธ์ของโครงการวิจัย

1. ผลงานนำไปสู่การจดสิทธิบัตร
2. เน้นการผลิต “ชิ้นงาน” นวัตกรรมสร้างชื่อเสียง
3. ผลงานสร้าง Brand ให้อาจารย์และมหาวิทยาลัย

○ กระบวนการทำงาน

- การบริหารคณะทำงานวิจัย

1. มีเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก
2. การบริหารงบประมาณวิจัย โดยการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

- ข้อระมัดระวัง

1. ความพร้อมของห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ
2. ความขัดแย้งในทีม
3. ศักยภาพของ Infrastructure
4. เพื่อร่วมงานขาดแรงจูงใจ ทำให้การสร้างทีมใหม่เป็นไปได้ยาก

● บทบาทของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมวัสดุ อุปกรณ์ และการใช้ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์
2. การเอื้ออำนวยต่อการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่ต้องประมวลผลต่อเนื่องมากกว่า 24 ชม.
3. ควรส่งเสริมการเข้าถึงบทความวิชาการจากบุคคลภายนอก เพื่อให้มีการนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ และอ้างอิง เพิ่มศักยภาพให้แก่อาจารย์ และเพิ่มคุณค่าให้งานวิจัย

อาจารย์นักวิจัย	ดร.ปารินดา สุขสบาย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี “ทำวิจัยจากปัญหาที่เกิดขึ้นจริง”
วัน เวลา สถานที่	วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 13.30 - 14.30 น. ณ ห้อง KM

• เทคนิคการเขียนหัวข้อวิจัย

- ก่อนเขียนหัวข้อวิจัย

1. เริ่มจากแหล่งทุนพัฒนาศักยภาพอาจารย์หลังจบปริญญาเอก (Post Doc) เริ่มต้นพัฒนาจากงานวิจัยตอนเรียนปริญญาเอก นำมาพัฒนาต่อยอด
2. เริ่มจากการทำวิจัยเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยปริญญาเอก หรืองานวิจัยเดิมก่อน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามีความเหมาะสมในเรื่องที่จะทำวิจัย
3. การเขียนที่มาและความสำคัญของปัญหา ให้เขียนจากปัญหาที่เกิดขึ้นจริง โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่จริงมาสนับสนุน
4. ทำการทดลองเบื้องต้น(ด้วยทุนส่วนตัว) เพื่อให้รู้ถึงความเป็นไปได้ในการทดลองและความเป็นไปได้ในงานวิจัย
5. ทำงานวิจัยโดยเลือกโจทย์วิจัยที่สามารถทำได้ สอดคล้องกับทรัพยากรในทีมวิจัย ทั้งเครื่องมือ อุปกรณ์และสถาบัน

6. มีแรงจูงใจต่อเนื่องจากการเรียนรู้ในระดับปริญญาเอก และแนวคิดจากการค้นคว้าบทความวิชาการวิจัยต่างๆ
7. มีการประชุมวิชาการของแหล่งทุนภายนอก เช่น การประชุมวิชาการของสวท. เพื่อเรียนรู้และศึกษาแนวคิดจากงานวิจัยอื่นๆ
8. มีความอยากในการทดลอง อยากพิสูจน์ตัวเองแม้จะอยู่ในสถาบันที่ไม่ใช่สถาบันวิจัยหลัก

- การดำเนินโครงการวิจัย

1. เลือกทีมงานจากคนที่ทำงานร่วมกัน มีการแบ่งงานกันอย่างชัดเจน ให้แต่ละคนรับผิดชอบ ก่อนนำผลมารวมกัน
2. มีการแจกแจงงบประมาณ และตกลงถึงการใช้เงินในการทำวิจัย ส่วนที่เหลือเป็นค่าตอบแทนนักวิจัยซึ่งทุกคนได้เท่ากัน
3. มีการทดลองเบื้องต้นล่วงหน้าก่อนทำให้สามารถวางแผนการทำวิจัยได้
4. ไม่รอกการเบิกเงินจากแหล่งทุน แต่สำรองจ่ายเงินส่วนตัวไปก่อนเพื่อให้สามารถทำงานวิจัยเสร็จได้ในระยะเวลา

- ผลลัพธ์ของโครงการวิจัย

1. นำเสนอผลงานวิจัยสู่ภายนอกผ่านการตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ

● กระบวนการทำงานวิจัย

- การบริหารคณะทำงานวิจัย

1. มีเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก
2. มีเครือข่ายที่สามารถเข้าไปขอใช้ห้องปฏิบัติการได้
3. มีทีมงานที่ดี

- ข้อควรระมัดระวัง

1. ไม่มีคนดูแลวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
2. ความพร้อมของห้องปฏิบัติการและเครื่องมือในองค์กร

● บทบาทของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมให้ทุกโครงการวิจัยที่ขอแหล่งทุนจากภายนอก ต้องมีนักวิจัยใหม่ร่วมวิจัย เพื่อพัฒนาสร้างนักวิจัย
2. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมวัสดุ อุปกรณ์ และการใช้ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์

อาจารย์นักวิจัย	ผศ.ดร.เนื่ออ่อน ขวี่ทองเขียว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ “ไม่ทำ ไม่มีวันเสร็จ”
วัน เวลา สถานที่	วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 10.00 – 11.00 น. ณ ห้อง KM

● เทคนิคการเขียนทำวิจัย

-ก่อนเขียนหัวข้อวิจัย

1. ควรรู้จักความถนัดของตนเอง ว่าเชี่ยวชาญในการทำวิจัยด้านใด
2. งานวิจัยเชิงปริมาณ ไม่ให้คำตอบที่ท้าทาย จึงชอบงานวิจัยเชิงคุณภาพ (ลบบอกดีกว่าค่ะ)
3. หาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนเองขาด เช่น การวิจัยเชิงคุณภาพ ไปศึกษาต่อหรืออบรมเพิ่มเติม
4. หาเครือข่ายที่ทางวิชาการ เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา และเพื่อนร่วมรุ่นทั้งระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล
5. เข้าอบรมในหัวข้อที่สนใจ และทำความรู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้นๆ ซึ่งจะทำให้รับคำชี้แนะรวมถึงความช่วยเหลือในอนาคต

6. นำผลงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญระดับประเทศตรวจ ให้คำแนะนำ อันจะทำให้ผลงานได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น อย่ากลัวการวิพากษ์งาน และเปิดรับฟังในความคิดเห็น
7. ทำความเข้าใจนิสัยของตนว่าชอบทำงานกลุ่มหรืองานเดี่ยว จะได้ไม่เกิดปัญหาในอนาคต หากต้องทำงานกลุ่ม
8. เลือกเรื่องที่ไม่มีคนทำมาก่อน ทบทวนวรรณกรรมให้เข้มข้น ไม่ควรขาดงานวิจัยที่สำคัญ แบ่งเนื้อหาการทบทวนออกเป็นส่วนๆ วิเคราะห์ สังเคราะห์ จุดอ่อนงานวิจัยก่อนหน้าเพื่อหาช่องว่างในการทำวิจัย
9. คิดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอนในการออกแบบงานวิจัย

-การดำเนินงานวิจัย

1. บริหารเวลาในการทำวิจัย เนื่องจากการทำวิจัยมีเวลาจำกัด 1-2 ปีเท่านั้น หากนานเกินไปอาจไม่ได้รับการสนับสนุนทุน
2. ใช้งบประมาณให้เหมาะสม เช่น ซื้อหนังสือที่จำเป็น หรือการใช้ฐานข้อมูล TCI เพื่อเข้าถึงแหล่งข้อมูล

-ผลลัพธ์ของโครงการวิจัย

1. ผลงานควรก่อประโยชน์ให้ทั้งตนเอง วงวิชาการและสังคม
2. ควรศึกษาประเภทของวารสารที่จะต้องเผยแพร่ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ว่ามีเงื่อนไขอย่างไรบ้างเพื่อเตรียมตัวในการนำเสนอ

-ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัยควรตระหนักในภาระหน้าที่ของอาจารย์ 4 ด้าน ได้แก่ การสอน การทำวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาจารย์ต้องตระหนักถึงภาระหน้าที่ของตนเองและปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์
2. อาชีพอาจารย์เป็นอาชีพที่มีค่าตอบแทนต่ำ คนที่จะมาทำอาชีพนี้จึงควรเข้าใจตั้งแต่แรก และไม่นำมาเป็นข้ออ้างในการไม่ทำวิจัยหรือพัฒนาตนเอง
3. อาจารย์ทุกคนควรมีเป้าหมายชีวิตในการทำงาน ว่าต้องการเป็นนักวิชาการ หรือผู้บริหาร เพราะพฤติกรรมการทำงานแตกต่างกัน หากต้องการเป็นนักวิชาการก็ต้องศึกษาต่อ ทำวิจัย หรือทำตำแหน่งทางวิชาการ
4. นักวิจัยควรรับฟังและให้เกียรติผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์มากกว่า

● บทบาทของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการวิจัย

1. สำนักวิจัยควรจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยทั้งเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขาวิชาให้เพียงพอต่อการทำวิจัย และเปิดโอกาสให้นักวิจัยได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพัฒนางานวิจัยให้ดียิ่งขึ้น
2. มหาวิทยาลัยควรจัดเตรียมหนังสือด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้มากยิ่งขึ้น

อาจารย์นักวิจัย	อาจารย์ อัจฉรวรรณ เพ็ญวันศุกร์ ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง หัวหิน
-----------------	--

ก่อนเขียนหัวข้อวิจัย

1. การเตรียมตัว
 - ศึกษาประเด็นที่กำลังเป็นที่น่าสนใจในปัจจุบัน (Hot Issue) และเลือกตามความถนัดของผู้วิจัย
 - ศึกษาทุนวิจัย (ประเภทแรงจูงใจ) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ให้ทุนวิจัยและนำไปใช้ปฏิบัติหรือสร้างแนวคิดใหม่ๆ ได้มากที่สุด
2. การค้นหาโจทย์วิจัย
 - เลือกชื่อเรื่องให้ตรงกับปัญหาของวิจัยมากที่สุด เพื่อให้ผู้อ่านจะได้เข้าใจในประเด็นที่ศึกษาได้ง่าย
3. การเลือกทีมงาน
 - เลือกนักวิจัยที่มีความรับผิดชอบ และมีความถนัดในแต่ละด้าน เพื่อก่อให้เกิดการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญทีมงานต้องอยู่บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์ มีวินัย และมีจริยธรรมในการทำงานวิจัย
4. การเขียนโครงการวิจัย
 - ให้ความสำคัญกับการเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เนื่องจากจะเป็นการระบุว่าปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง ประเด็นที่ผู้วิจัยหยิบยกมาคืออะไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์และช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับงานวิจัยมากขึ้น
5. ทำความรู้จักตนเอง
 - เลือกตามความถนัดของผู้วิจัย เพื่อที่เวลาอยู่ในกระบวนการจะมีความสุขตลอดการทำวิจัย

การดำเนินโครงการวิจัย

1. การบริหารทีมวิจัย
 - แบ่งงานตามความถนัดของผู้วิจัยแต่ละท่านให้รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพกับงานวิจัยในแต่ละครั้ง
2. การบริหารเวลา
 - ดำเนินการตามตารางเวลาที่กำหนดไว้ในงานวิจัย เพื่อที่จะสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
 - แบ่งงานกระจายให้กับทีมงาน โดยกำหนดระยะเวลาส่งคืนกลับมายังหัวหน้าโครงการฯ
3. การบริหารงบประมาณ
 - ใช้งบประมาณตามที่ได้กำหนดไว้ในโครงการฯ เพื่อไม่ให้เกิดงบประมาณเกินที่ได้รับจากแหล่งทุนวิจัย

4. การเขียนรายงานวิจัย

- การเขียนรายงานวิจัย ต้องคำนึงถึงการนำไปใช้ประโยชน์ให้กับหน่วยงาน ชุมชน และบุคคลมากที่สุด

- ควรใช้ภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจ ไม่ควรเขียนภาษาวิชาการมากเกินไป

5. ผลลัพธ์ของโครงการวิจัยและการเผยแพร่

- เน้นความเป็นรูปธรรมของผลลัพธ์ในโครงการวิจัย เช่น นวัตกรรม แนวความคิดใหม่ๆ เพื่อที่จะได้ไปต่อยอดในแวดวงที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยต่อไปได้

ข้อควรระมัดระวัง

- นักวิจัยควรรักษาและเคารพจรรยาบรรณ เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาต่อชื่อเสียงของนักวิจัย และสถาบันที่ตนสังกัด

บทบาทของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการวิจัย

- มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมในการจัดสรรทุนวิจัย ให้กับนักวิจัยอย่างเท่าเทียมกัน และสนับสนุนนักวิจัยใหม่ทุกท่านให้มีผลงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น

อาจารย์นักวิจัย	อาจารย์ พันตรี สุรพศ ทวีศักดิ์ ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง หัวหิน
-----------------	--

ก่อนเขียนหัวข้อวิจัย

1. การเตรียมตัว

ตอบคำถามตัวเองให้ได้ก่อนว่าสนใจศึกษาปัญหาเรื่องอะไรและสามารถใช้ความรู้ในสาขาที่ตัวเองเชี่ยวชาญไปศึกษาปัญหานั้นได้หรือไม่ รวมทั้งมีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ อย่างไร

2. การค้นหาโจทย์

เนื่องจากผมเรียนมาทางด้านปรัชญาและพุทธศาสนา ปัญหาที่สนใจคือ ปัญหาเชิงความคิดหรือทฤษฎี เมื่อสังเกตปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นทางสังคม การเมือง ศาสนา โจทย์ คือปรากฏการณ์นั้นๆเกิดขึ้นบนพื้นฐานความคิดอะไร ความคิดนั้นจะมีปัญหาอะไร การแก้ปัญหานั้นจะเกิดประโยชน์แก่สังคมอย่างไร

3. การเขียนโครงร่างการวิจัย

เขียนให้เห็นภาพชัดเจนว่าปัญหาที่ต้องการศึกษาคืออะไร สำคัญอย่างไร ระบุวัตถุประสงค์ ระเบียบวิธีวิจัยและอื่นๆให้ชัดเจน

4. ทำความรู้จักตนเอง

ต้องตอบตัวเองให้ได้ว่าเราอยากรู้และอยากเห็นประโยชน์ในเรื่องที่วิจัยอย่างจริงจังหรือไม่ มีความรู้และวิธีวิทยาที่จะตอบโจทย์วิจัยได้ดีหรือไม่ มีอคติหรือไม่

การดำเนินโครงการวิจัย

1. การบริหารทีมวิจัย

ใช้การสื่อสารทุกช่องทางที่สะดวก ทำความเข้าใจให้ตรงกัน ทำตามข้อตกลงร่วมกันให้ได้ ขณะเดียวกันก็ต้องมีความยืดหยุ่น ลดขั้นตอนและพิธีรีตอง โดยมุ่งเน้นคุณภาพของผลงาน

2. การบริหารเวลา

กำหนดแผนงานให้ชัดเจนภายในก่อนเวลา และทำให้เสร็จตามกำหนด

3. การบริหารงบประมาณ

เน้นการใช้จ่ายอย่างถูกต้องตามระเบียบการใช้งบประมาณ และให้เกิดความคุ้มค่า

4. การเขียนรายงานวิจัย

ยึดระเบียบวิธีวิจัยเป็นหลัก แต่ไม่ใช่แจ้งจนขาดความเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเองในการวิเคราะห์ (วิจัยทางมนุษยศาสตร์เน้นการวิเคราะห์ความคิดต่างๆ) ต้องยืดหยุ่นเขียนงานวิจัยให้ลึกและมีชีวิตชีวาไม่แห้งแล้ง

ข้อเสนอแนะ

โดยส่วนตัวเห็นว่างานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ควรตอบโจทย์ยากๆ ของปัญหาสังคมการเมืองไทย และเผยแพร่ต่อสาธารณะในวงกว้างให้ได้มากที่สุด

ข้อควรระมัดระวัง

ต้องเชื่อมั่นใน “เสรีภาพทางวิชาการ” ยึดถือเสรีภาพทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญที่สุด และต้องไม่ทำผิดจรรยาบรรณนักวิจัย

บทบาทของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการวิจัย

มหาวิทยาลัย ควรยึดมั่นใน “เสรีภาพทางวิชาการ” อาจารย์ทุกคนมีสิทธิ์จะทำวิจัยเรื่องอะไรก็ได้ถ้าเขาสามารถอธิบายความสำคัญของปัญหาที่วิจัยและกระบวนการอื่นๆ ได้ถูกวิชาตามหลักและวิธีการวิจัยไม่ให้อคติส่วนตัวหรือทัศนคติทางการเมืองส่วนบุคคลมาเป็นอุปสรรคต่อเสรีภาพทางวิชาการ เพราะการยึดมั่นในเสรีภาพทางวิชาการและการเปิดกว้างทางความคิดจำเป็นต่อความมั่งคั่งทางปัญญาและความหลากหลายทางความรู้ ตลอดทั้งความเป็นไปได้ของการสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นต่อไป

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ที่ ๒๕๒๔/๒๕๕๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เพื่อให้การดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีประสิทธิภาพเป็นไปอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และช่วยให้การปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยบรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในการดำเนินการจัดการความรู้สู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และองค์กรนวัตกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗ ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการจัดการความรู้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.อัครพงศ์ จุดมไพจิตรกุล	ผู้อำนวยการโครงการหลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการความรู้	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ สี่ทองอิน	คณะครุศาสตร์	คณะกรรมการ
๓. นางสาวทิพสุดา คีตเลิศ	คณะครุศาสตร์	คณะกรรมการ
๔. ดร.สิริมา เชื้องเขาวัว	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	คณะกรรมการ
๕. นายจิตชิน จิตติสุขพงษ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	คณะกรรมการ
๖. นางพัชรินทร์ กิรสิรินิจกุล	คณะวิทยาการจัดการ	คณะกรรมการ
๗. นางสาวเนตรลักษณ์ วัฒนุช	คณะวิทยาการจัดการ	คณะกรรมการ
๘. ดร.ศุภิต อังธารารักษ์	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คณะกรรมการ
๙. น.ส.นงนุช ผ่องศรี	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คณะกรรมการ
๑๐. นางสาวเพ็ญดา พิพัฒน์สมบัติ	คณะพยาบาลศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๑. นางสาวลักขณา ศรีบุญวงศ์	คณะพยาบาลศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๒. นางสาวญาดารัตน์ บาลจ่าย	คณะพยาบาลศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๓. นางสาวอติมา แก้วมณี	โรงเรียนการเรือน	คณะกรรมการ
๑๔. นางสาวธนิศา ศรีอนาวรุม	โรงเรียนการเรือน	คณะกรรมการ
๑๕. นางสาวรจันท์ ตีฐานนท์	โรงเรียนการท่องเที่ยวและบริการ	คณะกรรมการ
๑๖. ดร.จิตประพัฒน์ สายโสภา	บัณฑิตวิทยาลัย	คณะกรรมการ
๑๗. นางนวลประไพ รักษาภักดิ์	บัณฑิตวิทยาลัย	คณะกรรมการ
๑๘. นางสาววีญญาภรณ์ ศรีสวรรค์นล	ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ลำปาง	คณะกรรมการ
๑๙. นายสิริณัฐเศรษฐ สุภาจันทร์สุข	ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ลำปาง	คณะกรรมการ
๒๐. นางสาวรินทร์ฤดี ภัทรเดช	ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง สุพรรณบุรี	คณะกรรมการ
๒๑. นายธนธร ตัญญวงษ์	ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง สุพรรณบุรี	คณะกรรมการ
๒๒. ว่าที่พันตรี ดร.ชาญเดช มุงศิริ	ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง หัวหิน	คณะกรรมการ
๒๓. นางสาวอินทิรา ไพรัตน์	ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง	คณะกรรมการ
๒๔. นางสาวศเวตฉัตร นาคะชาติ	ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง	คณะกรรมการ

๒๕. ดร.จิระ จิตสุภา	ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง นครนายก	คณะทำงาน
๒๖. นางสาวกฤติกา ลีลาพละ	สถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม	คณะทำงาน
๒๗. นางพีโรธ อยู่อุทธิ	สถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม	คณะทำงาน
๒๘. นางสาว ณปรกร เจี้ยวแห้ง	สถาบันวิจัยและพัฒนา	คณะทำงาน
๒๙. นางสาว ฮิดารัตน์ คันทวีร์	สถาบันวิจัยและพัฒนา	คณะทำงาน
๓๐. ดร.สุริยะ เจียมประจักษ์วารการ	โครงการหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการความรู้	กรรมการ
๓๑. ดร.ประคาศน์ นิยม	โครงการหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการความรู้	กรรมการ
๓๒. นางสาว ศัชชญาน์ ตวงจันทร์	โครงการหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการความรู้	เลขานุการ
๓๓. นางสาว สุปัญญา อึ้งประเสริฐ	โครงการหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการความรู้	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่คณะกรรมการจัดการความรู้

๑. จัดทำและพัฒนาคลังความรู้ระบบการจัดการความรู้ (KM) โดยเชื่อมโยงความรู้ (Knowledge Transfer) กับเครือข่ายภายนอก เพื่อให้สะดวกในการเข้าถึงและนำไปใช้พัฒนา
๒. เป็นผู้อำนวยความสะดวก และกระตุ้นด้านการจัดการความรู้ (KM Facilitators and KM) ให้กับหน่วยงาน
๓. ค้นหาและนำเสนอ บุคคล และหน่วยงานที่มีแนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการจัดการความรู้ (KM) นวัตกรรมของหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเผยแพร่สู่ประชาคมมหาวิทยาลัย และเครือข่ายภายนอก พร้อมทั้งให้เกียรติและยกย่องชมเชยเจ้าของผลงาน
๔. ติดตามความก้าวหน้าและประเมินโครงการ กิจกรรม การจัดการความรู้มุ่งสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของคณะ สำนัก สถาบัน และศูนย์การศึกษา โดยเน้นประเมินแบบมีส่วนร่วม
๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการ แผนงาน โครงการ กิจกรรม ด้านการจัดการความรู้สู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และองค์กรนวัตกรรมของหน่วยงานและภาพพจน์มหาวิทยาลัย
๖. ดำเนินการอื่น ๆ ในการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยตามที่คณะกรรมการบริหารการจัดการความรู้ มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ จันทน์เจริญ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

23 มิ.ย. 57 van 173630 Non-PRO Server Sign

Signature Code : MrNSA-Digital-PPAS-APWx2